

«مهرجویی» و طرح‌های تازه تئاتر و سینما «چه خوب برگشتی» به جشنواره می‌رسد

برخوردار است و نسخه اولیه آن دوم دی به دفتر جشنواره ارایه شده است. فیلمبرداری «چه خوب برگشتی» ۲۰ آبان در تهران آغاز و پس از ۲۱ جلسه فیلمبرداری ۲۴ آذر در «حمودآباد» شمال به پایان رسید. البته این فیلم هم به نظر می‌رسد از فضایی چون فیلم قبلی مهرجویی یعنی نارنجی پوش به محیط زیست و طبیعت اختصاص دارد. فرزند (جراح دندانپزشک) پس از سال‌ها به ایران می‌آید تا دور از مسایل آشفته زندگی‌اش نفسی تازه کند. ولی ورود او همزمان است با پدیدار شدن یک شی‌رموز شبه فضایی و خانم دکتر یاسمین و سنگ‌های جادویی‌اش که رفاقت دیرینه فرزند و کامبیز را که سال‌هاست در همسایگی هم و در کنار دریا زندگی می‌کنند به جدالی پیچیده می‌کشاند. در این فیلم حامد بهداد با گرمی تازه در کنار مهناز افشار، رضا عطاران، همایون ارشادی و علیرضا جعفری بازی می‌کند.

شرق: در حالی که تدوین فیلم «چه خوب برگشتی» تازه‌ترین فیلم «دربوش مهرجویی» به پایان رسیده است؛ «امیرحسین حریری» معاون هنری «تماشاخانه ایرانشهر» به «مهر» گفته این فیلمساز سرشناس ایرانی برای اجرای دومین تئاتر خود به تماشاخانه ایرانشهر در خواست داده است. قرار بود مهرجویی بعد از نارنجی‌پوش فیلمی برای کودکان و نوجوانان با عنوان «مرد اسباب بازی فروش» براساس فیلمنامه‌ای از «وحیده محمدی‌فر» بسازد و مجوز ساخت این فیلم نیز صادر شد. اما او از این طرح فعلا انصراف داد و «چه خوب برگشتی» را آغاز کرد. تازه‌ترین فیلم مهرجویی با فیلمنامه‌ای از خود او و وحیده محمدی‌فر بر اساس طرحی از «گلی ترقی» برگرفته از داستانی از «یکلای گوگول» فیلمبرداری شده است. به گزارش ایسنا، «چه خوب برگشتی» همچون ساخته‌های قبلی این کارگردان «همپمان مامان» و «جارنشین‌ها» از مضمونی کم‌دی

«ارسلان کامکار» نوازنده و عضو گروه «کامکار»:

موسیقی پاپ، همه را در خود بلعیده است

رسیدگی به وضعیت ارکستر سمفونیک اهمیت بیشتری دارد. مهم‌تر از همه اینها، وضعیت تدریس موسیقی و آموزش آن است. درحال حاضر کل موسیقی ایران دچار مشکل شده است.

وضعیت موسیقی اصیل ایرانی و چشم‌انداز پیش‌روی آن را چطور می‌بینید؟

موسیقی اصیل ایرانی در خون ملت ایران است. این موسیقی را نسل‌های مختلف ادامه می‌دهند اما متأسفانه درحال حاضر موسیقی پاپ، همه را در خود بلعیده است. موسیقی اصیل ما احتیاج به حمایت بیشتری دارد. موسیقی سمفونیک ما با تمام کشورهای منطقه فرق دارد و از همه آنها بالاتر است. خیلی بد است که حمایت‌های لازم از آن صورت نمی‌گیرد.

موسیقیدان‌های ما در این میان نقشی در کم‌رنگ شدن جایگاه موسیقی اصیل ایرانی داشته‌اند؟

البته موزیسین‌ها هم گاهی مقصر بوده‌اند. باید فعالیت بیشتری می‌کردند و آثار خوب و دلنشین بیشتری تولید می‌کردند.

درحال حاضر اثری در دست تولید یا انتشار دارید؟

اگر مشکلی پیش نیاید، هفته آینده آلبوم «آفتاب می‌شود» با اشعاری از احمد شاملو، فروغ فرخزاد و حافظ منتشر می‌شود. این اثر فرم ارکستر سمفونیک دارد.

عسل، بهوش، حسینی، شریف

افضلی برخی امیدواری‌ها ایجاد شده است. از مسایل ارکستر سمفونیک که بگذریم، این روزها پس از ثبت جهانی تار از سوی آذربایجان، گویا این کشور در پی ثبت کم‌انچه هم هست. نظر شما در این باره چیست؟!

پیگیری این مطالب مهم است؛ اما فکر می‌کنم مهم‌تر از آن، بهبود وضعیت موسیقی در داخل است. معتمد

مشکل اصلی این ارکستر در حال حاضر چیست؟ مشکل اصلی، بودجه است که باید از طریق وزارت ارشاد پرداخت شود. سال‌هاست که برای بودجه دچار کشمکش هستیم. مسؤولان باید به فکر باشند تا حمایت‌های لازم از ارکستر صورت پذیرد؛ وگرنه شاهد آیند‌های تاریک برای آن خواهیم بود، البته با ورود آقای

مرتضی محسن پور: «ارسلان کامکار» را به غیر از پیشینه خانوادگی‌اش در حوزه موسیقی، به دلیل احاطه در نواختن ساز برپا، ویولن و عود هم می‌شناسند. متولد۱۳۲۹ در سمنج و فارغ‌التحصیل رشته موسیقی از دانشکده هنرهای زیبای دانشگاه تهران است. کامکار همچنین «مابستر» (ویولن اول) ارکستر سمفونیک تهران است؛ ارکستری که در زمان فعالیت خود با فراز و نشیب‌های زیادی همراه شده و این روزها در وضعیتی قرار دارد که اهالی این هنر نسبت به افول و ادامه حیات آن هشدار داده‌اند. از اینکه بگذریم ثبت ساز تار در فهرست میراث جهانی از سوی کشور آذربایجان بدون در نظر گرفتن نقش ایران به عنوان یکی از کشورهای باسابقه در استفاده از این ساز و مسایلی که این روزها موسیقی با آن دست به گریبان است، فرصتی برای ما فراهم کرد تا به سراغ این نوازنده برویم.

آخرین وضعیت ارکستر سمفونیک تهران را تشریح می‌کنید؟

حدود هشت ماه است که اعضای گروه، تمرین نداشته‌اند و این امر، فاجعه‌ای بزرگ برای یک ارکستر محسوب می‌شود. ارکستری با ۸۰ سال قدمت این روزها دچار وضعیتی نامناسب شده و به نظرم اگر این ارکستر در هر دولتی ضعیف شود یا از بین برود، به عنوان یک نقطه تاریک از آن یاد می‌شود.

«لوور» در شهر زغال‌سنگ

• شرق: در حالی که بسیاری از کشورهای اروپایی با بحران شدید اقتصادی به‌خصوص بیکاری و کسری بودجه مواجه شده‌اند، نهادهایی چون موزه لوور هنوز به فکر بلندپروازی‌های خود هستند. البته اگر بتوان نامش را بلندپروازی گذاشت. به گزارش آسوشیتدپرس، وزارت فرهنگ و هنر که متولی نهاد لوور است و دولت با هزینه‌ای بالغ بر ۱۵۰ میلیون یورو شعبه‌ای از موزه معتبر «لوور» را در شهر کوچک، فقیر و شمالی فرانسه «لان» ساخته و در همین هفته افتتاح خواهند کرد. این موزه به لحاظ ظاهری کاملاً مدرن و ترکیبی از آلومینیوم و شیشه است. افتتاح این شعبه از لوور با استقبال منتقدانی مواجه شده که به محدودسازی هنر فرانسه به نجبگان پاریسی همواره

اعتراض داشته‌اند. با اینکه هنوز این موزه توسط فرانسوا اولاند افتتاح نشده اما به راحتی می‌توان جنب‌وجوش فراوانی را در شهر مشاهده کرد.

البته نارضایتی‌هایی هم در بین مردم دیده می‌شود از جمله نسبت به گران شدن برخی اقلام خوراکی و خدماتی. لان «مانی که معادن زغال و زغال‌سنگ خود را تعطیل کرده تبدیل به شهر ارواح شده بود.» این واکنش شهردار لان به پرسش خبرنگارانی است که او را احاطه کرده بودند. افتتاح و سپس موفقیت نسبی شعبه‌ای از موزه گوگن‌هایم در بیلباو اسپانیا باعث شد تا فرانسوی‌ها هم به فکر رونق بخشیدن به شهرهای کوچک خود باشند.

قرار است چند اثر از گنجینه اصلی لوور از جمله آثاری از لئوناردو داوینچی در شهر و موزه لوور لان به نمایش گذاشته شود.

تصحیح و پوزش

روز گذشته مقاله‌ای از «اکرانسیر» درباره روانکاو و شورش ادبیات با عنوان «شوگ فرویدی» در صفحه ادبیات روزنامه (دوشنبه ۱۱ دی ۱۳۹۱) منتشر شد که نام مترجم: مجید نظری از قلم افتاده بود که به این وسیله ضمن پوزش از ایشان و مخاطبان گرامی، تصحیح می‌شود.

راه را نشان شان دهید

اکس